

Tlachapoud - konkurzní texty

Je svavečer, lysperní jezeleni se vírně vrtácejí v mokřavě, a osvědčené autorské duo Tydlitýt a Tydlidum přinášejí nový scénář pro filosofické divadlo – přinášejí Tlachapouda! Oj, nádhernajs! Oj, bašta!

Tlachapoud je žánrem urban-fantasy (no vážně!). Je to hra střelená, plná pitvoření, bizarních charakterů a nesmyslné verbální exhibice. To ale nevádí, protože takový byl i její posvátný inspirační zdroj – kniha z nejfilozofičtějších, Alenka v říši divů Lewise Carrolla!

Děj? Vše se točí kolem Čenka Činčila, trochu příliš snaživého doktoranda filosofie, jenž je ze svého všedního akademického života vytržený dívkou, která přišla zrcadlem. Snaha jí pomoci Čenka přivede do bizarního světa, Světa pod Filosofii, v němž se rodí pojmy a do kterého se vracejí, když už je nikdo nepotřebuje. V tomto zvláštním, divném, děsivém světě Čeněk brzy ztratí půdu pod nohama a nakonec mu půjde i o život, když upadne v nemilost jeho krutého vládce Tlachapouda! Jediné, co jej ještě může zachránit, je malá hrstka přátel a něco, o čem zatím neví ani on sám...

Kdo v tom bude hrát?

Mgr. et. Mgr. et Bc. Čeněk Činčila, DiS. je hlavní hrdina celého kusu. V podstatě je to dobrý člověk, snaživý, kamarádský, snad trochu ješitný, ale co taky od filosofa čekat. Má poněkud delší vedení, což jej pravidelně přivádí do problémů. Ty se pak s upřímným úsilím pokouší řešit, což jej přivede do problémů ještě větších. Takto by asi nakonec s těmi nejlepšími úmysly všechno zničil, kdyby neměl víc štěstí, než rozumu.

Charakteristická věta: „*Na plán bude dost času, až vyhrájeme!*“

Stručná charakteristika: Čeněk je v podstatě dobrosrdečný, kamarádský, snaživý, odvážný, zodpovědný, nicméně unáhlený, trochu domýšlivý, nepříliš bystrý panikář. Mluví rychle, myslí pomalu.

Dívka/Princezna. Hlavní ženská role, základ solidní love-story, připadá Dívce, Princezně ze Světa za světy. Princezna už měla dost čekání na hrdinu, a tak se rozhodla vzít věci do vlastních rukou. Úkol zachránit svou zemi a svého královského otce je odhodlána splnit stůj co stůj a neštítí se přitom využít všech prostředků, které má zrovna k dispozici – například Čenka. Co si to neříct, je to trochu potvora, ale v zásadě kope za správný tým.

Charakteristická věta: „*To je debil, to je debil...*“

Stručná charakteristika: Princezna je uvědomělá, praktická, odhodlaná, asertivní a vlastně vcelku soucitná a roztomilá dívka, kterou však zoufalství nutí k morálně nepřesvědčivým rozhodnutím.

Profesor/Tlachapoud je hlavní záporná role ve hře, která je po něm ostatně pojmenovaná. Tlachapoud je stín na duši každého filosofa, maniak donekonečna recyklující své vlastní ego, který si nevidí ani na špičku zobáku. Usmyslel si, že zničí vše mezi pojmem a jeho denotátem, a ve své bezúčelné nenávisti nesnese ani zvuk vlastního jména. Tato role je náročná především pohybově – Tlachapoud má v sobě něco neodbytně ptačího.

Charakteristická věta: „*Utrhněte mu ruku!*“

Stručná charakteristika: Tlachapoud je egomaniakální, nesmyslně krutý, vyšinutý, mocichtivý, neurotický sociopat. Pro jeho postavu jsou typické trhavé ptačí pohyby a poskakování.

Béda/Šapeličnick má zkrátka o nějaká ta kolečka navíc. Možná i o čtverečky a trojúhelníčky. Dobře, tak je to úplný blázen, no. Dělá to však ve velkém stylu a s grácií. Možná právě proto

si ve Světě za světy získal úctu svých neméně potrhých sousedů. Kromě toho, že z šílenství učinil profesi, je též trochu (hodně!) zbabělý. Jinak to ale není špatný člověk, pouze ve svém unikátním pohledu na svět nemá velké pochopení pro Čenka a jeho starosti.

Charakteristická věta: „*Půl šesté! Čas na čaj!*“

Stručná charakteristika: Šapeličnický je nonšalantní, mírně povýšený, nenucený a vážený pan obchodník, nicméně také fundamentálně praštěný zbabělec bez kontaktu s realitou. Rád pije čaj.

Vítek/Šteigen je ryzí flegmatik. S poněkud cynickou lhostejností pokračuje ve své funkci královského rádce i poté, co se moci chopil Tlachapoud. Není to pro něj vždy snadná služba – přeci jen má pramalou trpělivost s blbostí – ale to jej komplikovat si život věru nedonutí. To raději bude sarkasticky glosovat za zády „Jeho Majestátu“ a tvářit se, že se ho vlastně nic netýká. Však ví svoje.

Charakteristická věta: „*To už je zase ten opičák. Co tu ještě chceš?*“

Stručná charakteristika: Šteigen je arogantní, lhostejný, cynický, flegamtický, pohrdlivý, jízlivý a chronicky znuděný aristokrat, který si toho o sobě myslí vpravdě mnoho, ne však zcela neoprávněně.

Pét'a/Osel. Každý padouch má svého nohsleda, Tlachapoud má Osla. Osel je agresivní, brutální, ale oddaný a neúplatný. O rozkazech svého pána nepochybuje a slouží mu efektivně a z upřímného přesvědčení. Moc toho nenamluví a když už otevře ústa, spokojí se většinou s urážkami a výhrůžkami.

Charakteristická věta: „*Zhyň!*“

Stručná charakteristika: Osel je stále zamračený, brutální, surový, vzteklý a agresivní hromotluk, který je nicméně zcela loajální ve své službě vyšším místům. Anglický jazyk pro něj má označení "bully".

Uklízeč/Král ve hře buď uklízí nebo kraluje. Tato role je rezervovaná pro spectabilis, honorabilis, či zkratka pro filosofickou honoraci.

Přemnozí Efektové jsou potrhli, nepravděpodobní, bizarní obyvatelé Světa pod Filosofii. Vypadají, jako kdyby byly vytaženy z nočních můr Tima Burtona. Ve hře mají různé funkce – jsou to trhovci, kramáři, vojáci, modloslužebníci, šlechtici, buřiči, především jsou to ale lidé, kteří představují scénu mezi jednotlivými dějstvími. Ideální role pro každého, kdo „nechce hrát nic velkého“.

Čeněk Činčila

Čeněk: „To nemyslíte vážně! Vždyť na tom budou i naše jména!“

Jeho kolegové na odchodu propukají v hurónský smích. Jsou pryč.

Čeněk (ubliženež): „Mohla by na tom být i naše jména... tentokrát, třeba. Ach jo.“

Čeněk usedá k počítači.

Čeněk (odhodlaně): „Tak jo, anotace. O čem to má být přece vím, ne? Jasně, že vím! Maličkost!“ *na dobrou půlminutu mu tuhnou prsty nad klávesnicí.* „Tak jo. Tak začneme názvem. ‚Problém reference a denotace v rámci přirozeného jazyka‘!“ *Opět se zastaví.* „No, to zrovna jazyku nelahodí. Profesor to chce mít vtipné, tak co třeba ‚Nereferující referent‘! Ha-HÁ! ... to je hrozná blbost... Tak jinak.“

Čeněk párkrát zamává rukama nad klávesnicí, párkrát se tváří, že dostal nápad, hned si to ale zase rozmyslí. Nakonec skládá zoufale hlavu na klávesnici. Zrcadlem, či snad králíčí norou, vpadá do děje Dívka, na které prima facie není něco v pořádku. Zprudka oddechuje, vystrašeně se rozhlíží kolem sebe. Když zaregistruje Čeněka, rychle si sundá králíčí uši, které má na hlavě a „nenápadně“ je pustí na zem. Čeněk si ji řádně všimne až napodruhé.

Čeněk (stále sedí u stolu): „No né, zdravíčko!“

Dívka/Princezna

Princezna (netrpělivě): “Já jsem dcera moudrého a benevolentního vládce... kterého Tlachapoud svrhnul a nastoupil na jeho místo! Mě adoptoval... Chce mě pojmout za manželku... A vůbec mě chce pojmout!”

Čeněk (si vzpomněl na polibek a poslední věta mu zvedla tlak): “Ale to nemůže!”

Princezna: “Může. Může úplně všechno a taky to dělá.” *s panickým důrazem na vážnost věci* “On přesunul čaj o páté na půl šestou!”

Čeněk (bez špetky pochopení): “Psychopat...”

Princezna: “Musíš mi pomoci!”

Čeněk: „Co? Ne! Ty musíš pomoci mě! Ty si mě sem dostala, musíš mě dostat odsud! Já chci domů!“

Princezna: „Odtud už se nikdo nedostane. Po mém posledním útěku Tlachapoud dobře hlídá cesty... Ale ty ho můžeš porazit! Ty máš Šaršoun!“

Profesor/Tlachapoud & Vítek/Šteigen

Tlachapoud několikrát trhne hlavou do různých směrů, seskočí z trůnu a načepýřeně se hrbí.

Tlachapoud (hřmotným hlasem): “Neříkej mi tak, Šteigene! Ty to děláš schválně!”

Šteigen (s hranou naivitou): “Ale co, můj pane?”

Tlachapoud: “Nejsem Tlachapoud, nechci být Tlachapoud! To slovo nic neznamená, neoznačuje, není!”

Šteigen (vychytrale): “Ale pane, označuje přece vás. Vy a jen vy jste slavný Tlachapoud.”

Tlachapoud (trhanými ptačími pohyby pobíhá po scéně): “Neeeeee, nejsem! Chci mít jasné, jednoznačné jméno! Aby každý hned věděl, že já jsem já! Já chci být Ten-jediný-s-ptačí-maskou-v-této-místnosti!”

Šteigen: “Ale pane, co když přemístíte svůj majestát do jiné místnosti?”

Tlachapoud (se zamyslí): “Tak... budu Ten-jediný-s-ptačí-maskou-VE-VŠECH-místnostech!” a *triumfálně roztáhne ‘křídla’*

Šteigen (vysvětluje trpělivě jako malému dítěti): “Ale pane... Lidé vás znají jako Tlachapouda. Dokud vás tak budou nazývat, BUDE to vaše jméno. S tím nelze nic dělat...”

Tlachapoud (ukáže na Šteigena obviňujícím prstem): “Jsi lhář, Šteigene! Drž už zobák!”

Béda/Šapeličnick:

Šapeličnick: “Když jsem já sloužil to šesté léto, vysloužil jsem si Platóna za to. A ten Platón hupl na to, a ten Leibiz zůstal panic, a ten Russell husy pásal, a ten Nietzsche ztratil klíče a Heidegger všechno snědl a Sokrates, krákoře, běhá v agoře...” *vytáhne to, čím si doposud míchal - hodinky - a plynule přejde z písničky v konstatování “... půl šesté. Čas na čaj.” Napije se čaje. Otočí se k Čeňkovi a dobrosrdečně říká:*

„Kde jsi? Kde jsi! Jsi ve světě za světem! Ve světě, kde se rodí pojmy a kam odcházejí umřít, když už je nikdo nepotřebuje! Jsi na druhé straně filosofie a ‚domů‘ už se nevrátíš.“

Pet'a/Osel

Vpadne zrcadlem na scénu, s lehkým zmatením obhlédne prostor, všimne si nápisu “Katedra filosofie. Mluví k Čeňkovi.

Osel: „Já...“ *náhle jej to napadne „... jsem z ústavu estetiky!“*

Napjatá atmosféra polevuje, Čeněk s pochopením pokyvuje hlavou. Dívka se mu schovává za záda.

Osel (konverzačně): „Jestli teda nemáte nic proti tomu, půjčil bych si na chvíli tady vaši kolegyni...“ *Neurvale popadne Dívku za rameno, Čeněk ustupuje.*

Dívka (velmi neúčinně se snaží vyprostit): „Ne! Já nechci!“

Čeněk (poněkud perplex): „Ale...“

Osel (pořád konverzačně, jak táhne dívku k zrcadlu): „Toho si nevšímejte. Mezi námi, je trochu brrrm, brrrm, studuje estetiku. A sdružené uměnovědy. A dějiny umění. Chápete.“

Dívka (zoufale): „Tak udělej něco!“

Osel: „Skvělý nápad, udělejte zatím čaj, já ji hned vrátím. Jenom si s ní na chvíli pohovořím tady v tom zrcadle.“